Családteremtés
A család új felfogása és a családfejlesztés új irányai

Varga Csaba[1]

I. Az új családkép és családfejlesztés

1. A család nem köztársaság, mert nem közpolitikai alakulat; a család nem közgazdasági vállalkozás, mert nem piaci szervezet; a család nem életmentő segélyszervezet, mert nem szociális szolgáltatás. Ebből nem következik, hogy a család nem önszervező közösség, hogy nem családi vállalkozás, vagy nem szociális védőháló. Éppen ellenkezőleg. A család szuverén életközösség, avagy potenciális szeretetközösség; a család így tudatos életfenntartás, avagy szeretetéletmód; a család biztonságos lélekotthon, avagy meleget árasztó szeretetkályha. Ám mindez főként csak külső szerepe és életvitele, de már ez sem írható le a család belső létformájának megértése nélkül.

2. A család új felfogása tisztán megkülönbözteti a *Külső Családtól* (a család külső szerepeit, funkcióit, működéseit összekapcsoló családlétezés-komplexumtól) a *Belső Családot*, ami a család valódi lényegegyüttese,[2] az igazi családi Én „entitás", ami a család szíve, lelke, tudata. Ez a család a szeretetcsalád. Azért ne legyen félreértés: a család ugyanakkor például gazdasági és gazdálkodó közösség is, jelképesen a családi ökoház és ökokert teremtője, s változatlanul a tudatos öngondoskodás közössége.[3]

3. A Külső és a Belső Család leírásához a fogalmakat az új emberképet megjelenítő szemléletből és értelmezésből vesszük át. Ez a törekvés vezet az új antropológiához és az új családtanhoz.

4. A Belső Család (ami a család belső lényege) meglehetősen nyilvánvaló. A család nem lelki menhely, nem szellemi szükséglakás, nem szeretetpótlék-fogyasztó csoport, nem fájdalomfokozó „büntetőhely". Mindenekelőtt és mindenekfelett Belső Család, a szívek és lelkek boldog összeforrása, olyan magas szintű lélek- és tudattér, ami valóságosan és potenciálisan szeretetpalota. Nevezhetjük közös családi Felső Énnek, ami összefogja a sokrétű és békés érzelmi-, lelki- és szeretetközösséget. Ez a Belső Család az igazi létező és ezért is létezik, jobban és teljesebben, mint a Külső Család a fizikai valóságban. A család gyökere a több generációs lélekcsalád, ami láthatatlanul áramló közösségi időtér, és így már tágabb és

[1] Varga Csaba szociológus, Stratégiakutató Intézet Nonprofit Kft vezetője

[2] Hegel a családról: 158§ „A családnak, mint a szellem közvetlen szubsztancialitásának meghatározása a szeretet, az, hogy a szellem érzi a maga egységét. Az ember érzi, hogy egyéniségének öntudata ebben az egységben, mint magán- és magáértvaló lényegiségben van, nem mint a magáért való személy, hanem mint tagja az egységnek." Hegel, G.W.F: *A jogfilozófia alapvonalai*, Akadémiai Kiadó, 1971, 186–187.

[3] A család egyik egyszerű definíciója: „A család, az egy férfi és egy nő házasságán alapuló életközösség, a házaspár már családot alkot, a család tagja lehet a feleség, a férj és gyermekeik; ezenkívül család minden szülő és gyermeke vagy gyermekei közössége; a gyermek lehet vér szerinti, örökbe fogadott, mostoha és nevelt gyermek." Balásházy Imre, 2016.

több is, mint a klasszikus családmodell. A Belső Család lelki alapja a házasság, s a valódi házasság csak szerelemben köttetik, akár egyházi esküvő nélkül is szent szövetség. A belső családlét belső-külső csúcsa a gyermekek születése és szeretetben való felnevelése. Ez a család egyúttal szellemi haza is, hagyományt tanító és új tudást teremtő. A Belső Család magasztos család, mert valódi lényege a lélekszentesítő szeretetközösség, így ez a belső otthon és a hazatalálás földi mennyországa.

5. A család normális esetben mindig külső-belső univerzum, szintén mindig szakrális, avagy spirituális „intézmény" volt és lesz. A család Isten igazából Isten bensőséges lakóhelye, a házasságban élő pár Szerelemháza, a szerelmesek gyermekeinek erdei tisztása, a családot alkotó Szerelem/Szeretet Emberpár legnemesebb közös életteremtése, amelynek végső eredménye a boldogan „lélegző", érzelmileg-lelkileg felboríthatatlan Szeretetcsalád. Ez a felismerés már az új antropológiára mutat.[4]

6. A mindenkori családok „lábain" áll minden település közössége, helyi társadalma, amint Magyarország egészét pedig a települések-kistérségek „lábai" tartják meg. A lokalitások, s a lokalitások szívei, a családok nélkül nincs fennmaradás.

7. A Belső Család feltárása most elengedhetetlen ahhoz, hogy már a Belső Családnak is ártó, a családot romboló atlanti világrend összetett és egyúttal nem könnyen tetten érthető hatáscsoportjai ellen védekezni lehessen. Ha nem értjük (és nem éljük) a valódi szerelmet, az igazi szeretetet, a boldog szerelem-házasságot, a valódi szeretetcsaládot, vagy a gyermekáldás csodáját, ha ugyanígy nem értjük (és nem tapasztaljuk) a születő új ember, s egyúttal a földbolygó elindult kardinális és katartikus változásait, akkor… Akkor a jelenlegi valóságillúziók foglyaként szükségképpen észlelni és érteni sem tudjuk a családok valódi helyzetét és vergődéseit, így nem találhatjuk meg az igazi megoldásokat hozó cselekvéseket és nem lesz sem nekünk, sem a magyar társadalomnak, sem a kormányzatnak tényleges cselekvési terve.

8. A családi teremtés-önteremtés „útvonala" cáfolhatatlan: valódi szerelem → szerelemházasság → szeretetcsalád → szeretetélet. Nem az a kérdés most már, hogy a nő és a férfi párkapcsolata, hivatalos házassága (egyházi esküvő esetén is), vagy családalapítása és családi életgyakorlata szinte a többség többségénél miért nem az a minőség, ami valóban lehetne. A jelenlegi európai civilizációban már nincs szó magas minőségű szerelemről, szent szövetséget jelentő házasságról, isteni minőségű családközösségről, vagy egyáltalán szeretetközpontú családi életről. Ez nem vallási kötődéstől, nem kulturális értéktől, nem méltó elhivatottságtól függ, noha mindegyik sokszor egy-egy szeretetcsalád domináló identitása.

9. Már a többség esetében az sem nagyon segít, hogy a kereszténység tudatosan családpárti, mert arról széles körben nem (vagy alig) mutat mintát és nincs gyakorlati élettanítása, hogy az ember miképpen váljon istenemberré,[5] s ennek révén és eredményeként hogyan tanulja meg a magas minőségű szerelmet, vagy például egy-egy család hogyan válhat ténylegesen szeretetcsaláddá. A magyar állam és önkormányzat változatlanul családpárti, de

[4] „Amikor a haladó szellemű antropológia újra felfedezi a homo religiosus értékét, az oktatás, a püspökségek és a katekézis felelőseinek másutt kell keresniük modelljeiket, nem a „felvilágosodás, a pozitivizmus, a pszichoanalízis vagy akár a marxizmus" meghaladott episztheméjében." Ries, Julien (szerk.), *A szent antropológiája*, , Typotex, 2003, 334–335.

[5] Az istenemberség értelmezéséről és jelenlegi lehetőségeiről nemrég könyvet publikáltam: Varga Csaba: *Istenemberré válás*, Budapest, Stratégiakutató Intézet, 2016.

sem a kormányzati, sem az önkormányzati intézményi rendszer ugyanúgy nem (vagy alig) tudja, s nem tanítja az előbbi kérdésekre adható válaszalternatívákat. Minden ítélkezés nélkül, ez sokszor látványos tudatlanság vagy bizonytalanság, holott szinte mindenki tisztában van a kétségbeesett családi vergődések sokaságával és belső állapotuk megoldatlanságával. Még csoda, hogy a társadalom mélyében változatlanul léteznek különböző szeretetcsalád példák.

10. Korunkban mindenki elfogadja, hogy mindenki belenyugszik a változtathatatlanságba: a ma embere ugyanis tömegesen nem válik Emberré (Szeretetemberré), a családok többsége pedig nem gazdagon élhető, szeretetben létező családminőséggé.

11. Ez az esszé nem foglalkozhat azzal, hogy az elmúlt évezredekben honnan indultunk, s milyen hullámvölgyek után és miért jutottunk el az emberek többszörös elidegenedéséig, vagy a mindennemű kisközösségek (jobb esetben) fogyasztói csoporttá züllesztéséig. Ennek ellenére egy korai, óind családfelfogást röviden bemutatunk. Az időszámítás előtti Indiában született Manu törvénykönyve a családról ezt mondja: „Az a család, melyben a feleség mindig a férj kedvét keresi, a férj pedig a feleségét, állandóan boldog lesz." „A családi, háztartási és vallási kötelességek elmulasztása, továbbá meg nem felelő foglalkozások által elpusztul a család."[6] Nem mondhatjuk tehát, hogy a szeretet alapú család nem ősi minta.

12. A látlelet ma is félreérthetetlenül látható. Benda József (*A szakadék szélén* című) könyvének legfőbb üzenete szerintünk az, hogy egyrészt Magyarországon (is) azért születik kevés gyermek, mert fogantatáskor, születésekor és életének első éveiben a családban nem kap, vagy nem kap elég vagy elég jó minőségű szeretetet, másrészt a gyermek az iskolában, az iskolai osztályban szintén nem kap, s ezért nem éli meg a szeretetet, tehát nincs szeretetközössége sem. Ha mindehhez azt is hozzátesszük, a felsorolt bajok alapvető oka az, hogy sem az emberek, sem a családok (nagyobb része? nagy többsége?) nem éli, s nem ismeri a belső szeretet-állapotot és a feltétlen szeretetadást, akkor talán képesek vagyunk felismerni, hogy a valódi okok hol, miért, s miben keresendők, amelyek így hangoznak: világunk nagy részében ma nincs szeretetcsalád, nincs iskolai szeretetosztály, vagy egyáltalán nincs semmilyen szeretetközösség.

13. Ha a család minőségét elsősorban a külső, társadalmi-gazdasági körülmények, s a családtagok külső magatartásformái és szerepei határoznák meg, a kormányzat vagy az intézményrendszer elég könnyű helyzetben lenne, mert csak a külső viszonyokat és körülményeket kellene javítani és fejleszteni. Ez az ismert fizikai, anyagi, intézményi fejlesztési modell. Az elmúlt évtizedek viszont tisztán mutatták, sőt szinte markánsan igazolták, hogy elsősorban nem (csak) a „kétszeres külső mátrix" (a családot alkotó személyek és a családok külső létformája) a perdöntő ok a remélt változások elmaradásában.[7]

---

[6] *A Manu törvényei* című könyvet 1915-ben adták ki Budapesten. A törvények nyolc házasságkötés formát különböztetnek meg. Az egyik például a brahma-szertartás szerinti házasság, de kettő is van olyan, ami az anyagi ellenszolgáltatások szerinti. Az érdekes azonban ez: „a jegyesek önkéntes egyesülése szerelemből eredményezi a gandharra-házasságot." (Volt tehát akkor is szerelemházasság!)

7 „Az Európai Unió jogrendjében a családjog a szociális jogok körébe tartozik, s mint ilyen a szociális biztonság része. A nemzetközi jog általános értelmezésében"a szociális biztonság olyan politikai eszköztárat jelent, amely az egyén élete során felmerülő számos szociális kockázat bekövetkeztekor jelentkező pénzügyi következmények fedezésére szolgál. Olyan rendszer, melynek keretében a társadalom védelmet nyújt az egyének számára a gazdasági veszteségek veszélyeivel - és azok speciális költségeivel szemben, a társadalmi szolidaritás megvalósulásával". Ez a felfogás ugyancsak megnehezít minden olyan megközelítést, ami a családot, mint entitást kívánja a társadalmi szolidaritás célkeresztjébe állítani. Egy olyan családpolitika ugyanis, amely a családot alkotó individuumokat megcélzó szociális keretrendszerben valósul meg, már eleve alkalmatlan a

14. Az elmúlt évtizedekben nemcsak kevesebb gyerek született, hanem párhuzamosan a családok állapota drasztikusan romlott, sőt a helyi közösségek „széttépett" társadalommá váltak. Ahogy a családok többsége is „széttépett család" lett. A bomlás most már mindenben „belül" történik. Mintha nem vennénk észre, hogy ez a globális világrend az embert belül rombolja szét, akkor is, ha számos gazdasági-társadalmi mutató javult Európában is. A növekvő szegénység, vagy az alacsony bérek nem magyarázzák, mondjuk a szenvedélybetegségek vagy a mentális betegségek esztelen növekedését. Nem hiába mondják egyes kiváló szakemberek, például Bagdy Emőke,[8] hogy ma a többszörös elidegenedés (a többszörös anómia[9]) teszi beteggé a jelenlegi társadalmakat is.

15. A megvilágosító logika! Nézzünk szembe azzal, ahogy a mai civilizáció romlása minden irányból láthatatlanul végbemegy. A széttépett nemzet oka a széttépett társadalom, a széttépett társadalom oka a széttépett helyi társadalom, a széttépett helyi közösség oka a széttépett család, a széttépett család oka a széttépett házasság, a széttépett házasság oka a széttépett szerelem, a széttépett szerelem oka a BELÜL széttépett ember! A „széttépettség mátrix" közepén, avagy a szívében a család van. A család „széttépése" az ipari forradalommal és az urbanizációval kezdődött. Nyilván a széttépés-gépezet „felülről", a globális szintérről is „kaszált", de a világfolyamat újdonsága az, hogy az embert belül (a Belső Embert) szaggatta szerte-széjjel. És a folyamat úgy haladt „lefelé-befelé", hogy nemcsak a nemzetet kívánja szétzilálni, hanem a családot, a családot alkotó házasságot, s a házasság alapját jelentő szerelmet. Végül: a Belső Embert. Ebből is következik a legsúlyosabb felismerés, hogy a család újrakomponálása, újrateremtése elsősorban az emberen belülről kezdődhet.

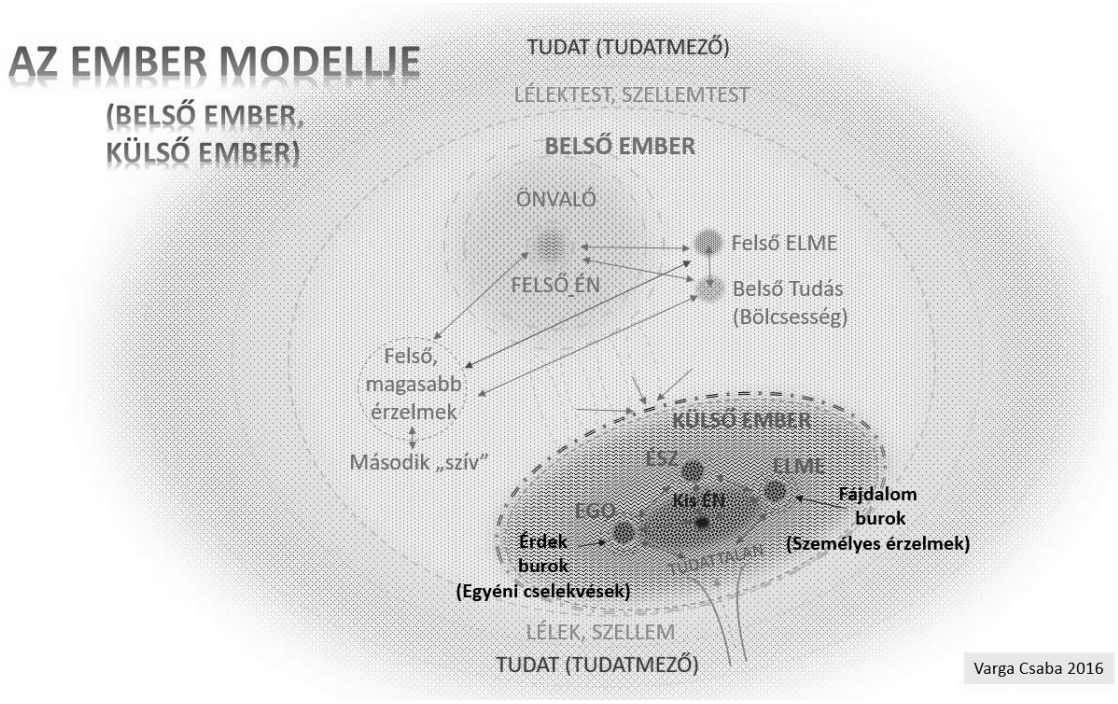
16. Ahhoz, hogy ezt a belső „felőrlést" megértsük, értenünk szükséges azt a belső mindenséget, ami a széttépettség tudattalan-tudatos tárgya az elmúlt közel száz évben. A földi ember egyszerre Külső és Belső Ember;[10] a Külső Ember az egyén külső világa, interakciója a környezetével, személyes és közösségi szerepei, viselkedési mintái stb. A Külső Embert is, bármennyire meglepő, a fizikai-biológiai test „mögött" létező egyik komplexuma irányítja, amelynek közepén az Én (a Kis én, avagy hamis Én), az elme, s az ego van. Ez azért van így, mert az Ember belül kettős lény, hiszen egyszerre Külső és Belső Ember. Ezt a különös kettőséget ősidők óta ismerjük, de a tudomány megismerő szándéka egyelőre tehetetlen, mert a normál tudomány racionális mérő és értelmező rendszerével ez a valóság elérhetetlen. A Belső Ember komplexumának a szívében az Önvaló, a Felső Én, vagy többek között a Felső Elme van. (Erről részletes képet rajzolok legutóbbi könyvem több fejezetében.)

családnak, mint közösségnek a védelmére. Az egyéni biztonságból ugyanis a való világban nem következik automatikusan egy közösség, nevezetesen a család biztonsága." Ugrin Emese: Platón álma a mi rémuralmunk, Arca 5. szám. http://www.arcafolyoirat.hu/bent.php?o=c5a

[8] http://tudnodkell.info/bagdy-emoke-nem-kertel-ez-az-oka-depresszionak-es-a-lelki-bajoknak

[9] Az anómia „a modern társadalmakban tapasztalható jelenség, amelyben a hagyományos normák és szabályok úgy lazulnak föl, hogy nem képződnek helyettük újak, és a társadalmi élet egy adott területén a szabályok nem világos volta miatt elvesztik a társadalmi normák befolyásukat az egyének viselkedésére." http://www.kislexikon.hu/anomia.html#ixzz4l0CKzWXu

[10] A Belső Embert hívhatjuk Edmund Husserl által bevezetett fogalommal, a transzcendentális szubjektummal. Csakhogy ennek semmi köze a transzcendentális egóhoz, s egyszerre magas minőségű szubjektum és ugyanilyen magas minőségű tudat. (Semmilyen indokot nem találunk arra, hogy a transzcendentális ego létezik.)

1. ábra Az ember kettős modellje

17. Ha valaki esetleg nem értené, hogy ki ez a Belső Ember, s mi az ember Belső útja, azaz milyen a Belső Emberré válás útja, javaslom, hogy vegyük elő újra a Hegyi Beszédet a Máté evangéliumból. Ebben ezeket az igéket olvashatjuk: „Menjetek be a szoros kapun! Mert tágas az a kapu, és széles az az út, amely a kárhozatba visz, és sokan vannak, akik bemennek azon. Mert szoros az a kapu, és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt.”[11] A széles út a Külső Ember útja, a keskeny út a Belső Ember útja. A szoros kapun belépve indulhatunk el a Belső Úton, amely életre visz.

18. Most jutottunk el talán a legmeghökkentőbb paradigmáig. Ez a világrend nemcsak azért rombol ilyen sikeresen, mert a földbolygó külső gazdasági-társadalmi, sőt politikai és kommunikációs terét nagyon koncentrált és gazdag eszköztárú hatalmi komplexum uralja. A világtörténelmi titok nem ebben keresendő. Az eltorzult, liberálisnak definiált uralkodó szemlélet az egyént arra ösztönözte és kényszerítette, hogy szemben az elmúlt évezredekkel önmagát individuumként értelmezze és „használja”. Avagy tudva vagy tudatlanul, az egyént pusztán Külső Emberként tételezte és istenítette. Ezért a fókuszba a kis Én, az elme és az ego került, s ez a Külső Ember tökéletesen végrehajtotta a Külső Világ „parancsait”. Ez természetesen úgy is felfogható, hogy ma a világrend semmi más, mint a Külső Ember globális-univerzális kivetülése, amit ráadásul az emberiség kollektív tudatának „alsó” szintje, a kollektív ego mintegy „isteni erővel” támogat.[12]

19. Most számunkra nem az érdekes, hogy milyen a jelenlegi civilizáció természete, mert az újradefiniálás – szinte rémületes – tárgya az, hogy a Külső Világ és a Külső Ember az egyes személyeket látszólag tökéletesen „elvágta”, „elzárta”, „eltépte” az igazi lényüktől a Belső Embertől. Ebből következik, hogy korunk embere szüntelenül fél, szenved, tele van

[11] *Máté evangéliuma* 7:13–14
[12] „Nem születhettél volna jobb korba, mint épp a mostaniba, amelyben mindent elveszítettünk.” Simone Weil: Jegyzetfüzet II. Emberhalász Könyvek, Hatodik Síp Alapítvány, Új Mandátum Könyvkiadó, 138.o.

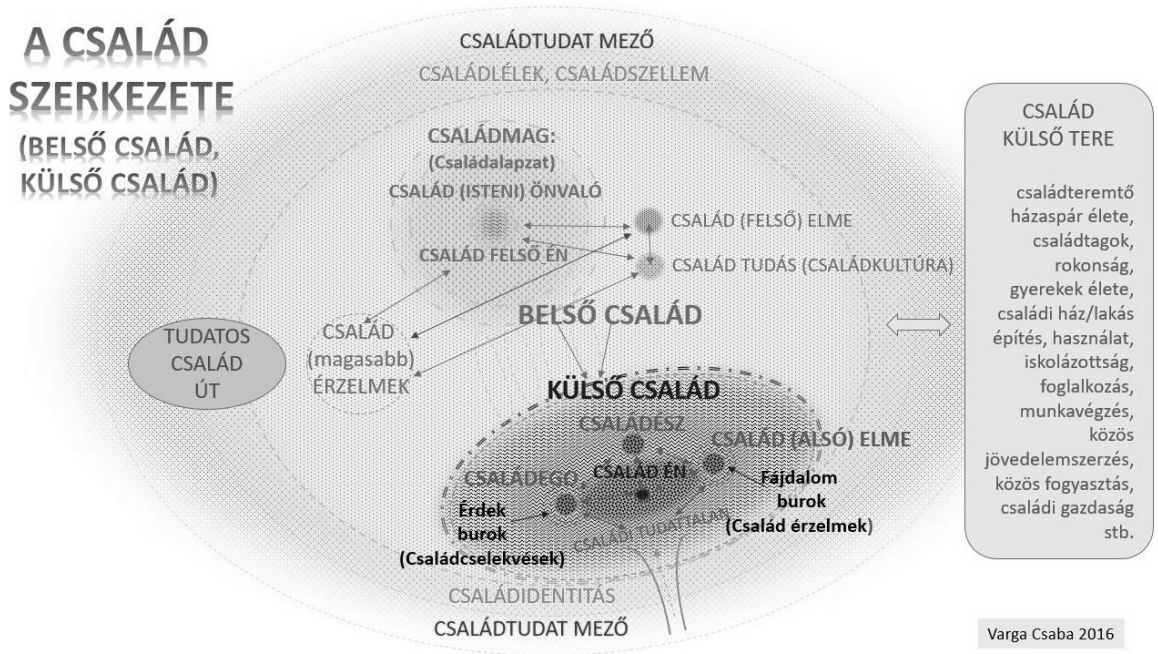
fájdalommal, szeretetlen és jövőt vesztett. A végeredmény a tökéletesen önző civilizáció, a személyes és kollektív hamis Én uralma, aminek részben oka, részben következménye a piacgazdaságot durván önérdekű hatalomgazdasággá, a polgári demokráciát látszatdemokrácia-színházzá alacsonyító világállapot. (A kommunikációs világháborúban ebből annyit fognak fel, hogy az elitek és a népek egyre drámaibban szembe kerülnek.) A Belső Embertől eltépett egyén szükségképpen sem igazi önmagával, sem személyes családjával nem képes boldog viszonyban létezni. A korábbi életpótlékok, örömhelyettesítők, például a fogyasztási „mámor" vagy a szexuális „habzsolás" már nem fedi el az egyén belső haldoklását.

20. Hátra van még egy-két újabb meghökkentő paradigma. Noha az elmúlt száz évben a szociológia is kénytelen-kelletén majdnem mindig csak a társadalom „külső" mátrixát kutatta,[13] most már egyre nyilvánvalóbb és meggyőzőbb, hogy ennek a Külső Világnak ugyanúgy van „Belső Világa", mint az embernek. A földbolygó történetében ez a Belső (sőt Felső) Mátrix szintén évezredek óta cáfolhatatlan, csak az elmúlt száz évben szerettük volna a létezését letagadni és megtagadni. A helyzet közben azért is komplikáltabb, mert az utóbbi két évtizedben egyre egyértelműbb, hogy a Külső Világnak is van egy magasabb rendű „valósága", azaz a külső világmátrixnak szintén léteznek „magasabb entitásai": a kollektív tudatmező, a kollektív intelligencia mező és végül a két téregyüttes „felett" is az egyesült forrásmező,[14] avagy az isteni esszencia-mező. Ebben a lassú kollektív megvilágosodásban jól látható, hogy ez a világrend mind az egyes embert, mind a társadalmakat igyekezett „eltépni" Istentől, s minden magasabb szubsztanciától, mert utólag úgy látszik, hogy a mai világrend azt képtelen volt elfogadni, hogy Isten (nevezzük bárhogy is) egyaránt létezik mindenben, főként a Belső Emberben és a Belső Világban. Ezért a Tőle való elszakítás végrehajthatatlan.

21. Mindenesetre az a konklúzió, hogy a világrend hatalmi érdekeit egyfelől gyönyörűen kiszolgálta az emberen belüli Külső Ember, s a világon belüli Külső Világ természete, csakhogy másfelől a Külső Ember csak úgy győzheti le a Belső Embert, vagy a Külső Világ a Belső Világot, ha tökéletesen, tehát nem pusztán fizikailag pusztítja el. Ez csak globális és totális atomháborúval érhető el, ahol minden létező elpusztul. Jobb esetben kivéve néhány zöld leveli békát, vagy pápaszemes lepkét. Miután ez a gigantikus önpusztítás aligha történik meg, noha az ősi hírek szerint már több emberi faj elpusztította önmagát, a jelenlegi világrendet maga ez a pillanatnyi világrend számolja fel, remélhetőleg a lehető legbékésebb eszközökkel. És éppen azért teszi ezt, hogy utat nyisson az Új Kornak, vagy Aranykornak.

22. A földi civilizáció elkezdődött – remélhetőleg folyamatosan békés – újrateremtése tehát egyszerre, sőt már most párhuzamosan történik a Belső Ember, a Belső Család, a Belső Nemzet, vagy akár a Belső Civilizáció felfedezésével, s újrateremtésével.

[13] Ennek sok katartikus felismerés az eredménye. A külső világ létéhez kötött, s a külső világnak kiszolgáltatott Külső Család huszadik századi története jól mutatja a gazdaság-társadalom aktuális rendjének a rombolását, kezdve a nukleáris család elterjedésétől a család teljes elvetéséig és az individuum leértékelő felértékeléséig.
[14] David Wilcock: A forrásmező felfedezése, Angyali Menedék, 2016. A könyv egyik fejezete összefoglalja az ősi és a legújabb tudományos kutatásokat a tobozmirigyről, amelyek például azt tanítják, hogy a tobozmirigy az összekötő kapocs Isten és ember, Forrásmező és ember, sőt a test és a lélek között, stb.

2. ábra A család kettős modellje

23. Hogyan is lehetne jellemezni és tapasztalhatóvá tenni a Családlélek legfontosabb elemét, a Belső Családot? Ahogy az új emberkép, az új családkép is abból indul ki, hogy a család egyszerre két valóság, a funkcionális (vagy Külső) és a szubsztanciális (vagy Belső) Család. A Külső Család mindig a család külső, funkcionális komplexuma, amelyben tisztán látható és figyelhető a családén, a családego, vagy éppen a családelme. Talán nem szükséges jelezni, hogy a családtagok együttes, összefonódott, „mezővé" szerveződött külső „lénye" több és más, mint bármelyik családtag Külső Ember állapota. A külső családén arca természetesen, mint a Külső Emberé is, az adott családközösség külső látványa; lényegében azonos azzal a képpel, amilyennek és ahogy látszik az adott család a társadalomban. A családról alkotott külső kép nyomasztóan tükröződik is a családénben. A Külső Család szükségképpen a család érdekeit követi, a családelme és a családego uralkodik benne, ami miatt a családot körbe vevő mikro-társadalmi közeget gyakran ellenségesnek ítéli. A Külső Család szintén szenvedés-központú, dominál benne a fájdalomtest, a reménytelenségérzet, vagy éppen a tehetetlenséggel párosuló jövőtlenség állapot. Ezért nagyon is egyértelmű, hogy a Külső Család nem azonos a valódi családdal, azaz a Belső Családdal. Ez a nem azonosság az egyik oka a súlyos széttépettség állapotnak, hiszen a család tudva-tudatlanul felismeri, hogy a Külső Család elszakadt a Belső Családtól. Ez a tartós, erős kettéválasztottság a legdrámaibb elidegenedés okozója.

24. A Belső Család komplexumában a családtagok, még a normális családoknál is, elsősorban a közös családszívet és a családtudást ismerik fel és belső identitásuk jobbára ezekhez kötődik, különösen azért, mert a finom, bensőséges, óvó családszív és családtudás őrzi és tartja fenn a családhagyományokat is. Ma a családokat alapvetően a családérzelmek, a kölcsönös együttérzések és a szeretet megnyilvánulások tartják össze, s fordítva, a családok széttépettségét viszont markánsan jelzik a családérzelmek kiüresedései, az együttérzések elhidegülései, vagy a szeretet megnyilvánulások elmaradásai. Az anómia talán legsúlyosabb mutatója, ha a családok nem tudnak a családmagról és az ebben lévő család-önvalóról és a család felső énről. A családmag körül eredendően belső szeretettér van, amelyet évezredek óta

azokban a családokban is őriztek, amelyek nem szerelemen alapuló házasságból születtek. Ez a szeretettér a Belső Család szubsztanciájának a kivetülése. Talán mondanom sem kell, hogy a Belső Család helye mindig is a családtudat (családi tudatmező) ölében van. Végül pedig nem rejthetjük véka alá, hogy a családokban az életút, a változás pálya a Külső Családból vezet a Belső Családba. Ezt nyugodtan nevezhetjük a családok Belső Útjának.

25. Felvethető az a kérdéscsoport, hogy ez az új emberkép és családkép túlságosan bonyolult, nehéz eligazodni a sokrétű összefüggések között, s a sok új fogalom miatt komoly erőfeszítést követel az elmétől. Pedig ebben az értelmezésben még nem ástunk le további mélységekig. Gondoljuk csak végig, mi lenne akkor, ha az emberi testet alkotó szervekről még nem tudnánk, hogy többek között molekulákból állnak, s a molekulák atomokból, s az atomok szubatomi „elemekből", s ha idáig eljutottunk, még szintén nem ástunk le a fizikai anyag nem fizikai jellemzőiig. Az új családkép sem törekszik másra, mint a felszín mögötti-alatti „valóságot" kezdi feltérképezni.

26. A legnehezebb definíció a szeretetcsaládot bemutatni, ami nem más, mint a Belső Család megteremtése és folyamatos fenntartása.[15] Minden korlátozott életismereten és családfelfogáson túl szinte csillagként világít az a bizonyosság, hogy a mindenkori család mindenkori központja a családlélek és családtudat, aminek a rejtett közepe a Családi Önvaló, ami nem más, mint az Isten jelenléte. Ezt a családmagot veszi körbe az első „gyűrű", avagy a családok lényege, talpazata, szubsztanciális értékei. Ebben van a nő és a férfi szerelme, a test és a lélek extázisa, a szerelemházasság, a gyerekek születése és felnevelése, a szeretet központú élet, s például a Család Út tudatos vezetése. Mindezt kívülről övezi a második „gyűrű", amit szívesen hívunk a család belső szövetének. Ebben legalább tizenkét fontos „szereplő" van, például az, hogy a család érzelmi és szellemi közösség, egyszerre szabadság és elkötelezettség, értékrend őrzés, bölcs konfliktuskezelés, a családi öngyógyítás gyakorlata, a családi írott és íratlan tudástár, a családi hagyomány folytatása és megújítása, vagy a tudatos (és változó) családi munkamegosztás és az ökológiai családi házépítés. A következő „gyűrű" a család körüli szövet, avagy a Külső Család, amely minimum ismét tizenkét elemből tevődik össze. Többek között az élelmiszer és energia önellátás, az ökológiai gazdálkodás, a tervezett családi fogyasztás, a nagycsalád-rokonság-komák, a családok közösségei, a vallási közösség, a családi kultúra és a családi identitás és például a szeretetbeszéd gyakorlata. Nem marad ki az önkéntes településfejlesztés vagy a nemzeti identitás fenntartása. A szeretetcsalád tehát (1) szeretet tanítás, (2) szeretet otthon és (3) szeretet élet.

27. Mi következik ezekből a tézisekből? Milyen kezdeti felismerések is válnak láthatóvá az új antropológia vagy az új családmodell révén? Az új emberkép látszólag nem foglalkozott az emberrel úgy, mint fizikai-biológiai testtel és mint társadalmi-közösségi szereplővel? Csakhogy az ember fizikai teste, sem az ember társadalmi „teste" nem érthető meg önmagában a testből, s önmagában a társadalomból, ráadásul a társadalom lényege szintén nem a társadalom fizikai természete, hanem a társadalmi tudat, a társadalmi lélek, a társadalmi Felső Én, (stb.). Ráadásul a posztmodern társadalomban az egyén „széttépett ember", s a társadalom szintén „széttépett társadalom". Ezért is tud az emberben a „Külső Ember", avagy az elme-ego-hamis én komplexum totálisan uralkodni, hiszen az ember és a társadalom egyaránt elválasztódott a Belső Embertől, s egyúttal a társadalom, valamint a család saját „belső lényegétől". A

[15] Írásunk második részében részletesebben körbejárjuk a szeretetcsalád minőségét és annak ősi és mai fontosabb ismertető-jegyeit, s a jövő szempontjából kardinális feladatait.

társadalomban így szintén a kollektív-ego és a kollektív hamis én „uralkodik" láthatatlanul.

28. A posztmodern, felületes szellemi önámítás folytatható-e még? A jelenlegi világszemlélet változatlan egyoldalúsága aligha tartható fent továbbra is. A mai valóságvesztő közvélekedésnek szükségképpen oka az is, hogy a posztmodernizáció tovább élteti új „elméleti" ruhában a racionális, materiális valóságképet. Akármennyire is nem látszik evidensnek, a jelenlegi tudományos felfogások és közgondolkodási minták miatt a stratégiai tervezésben is egyoldalú emberképet és többek között egyoldalú családképet használunk. A klasszikus kereszténység ugyan tud az Belső Ember entitásról, noha ennek a minőségnek a részletes kibontása egyelőre töredékes, ám sem a normál tudomány, sem a teológia nincs készen az új antropológiával vagy többek között az új közösségelmélettel. Nem véletlen, hogy a családtudomány nem beszél „Belső Családról". A jövő világközössége alapvetően függ attól a szellemi fordulattól, hogy több változatban szülessen meg az új antropológia, s az új közösségtan részeként is az új családkép.

29. A következő években hogyan indulhat el az újabb szellemi újjászületés? Ennek érdekében milyen szellemi forrásokhoz is nyúljunk? A tudományhoz, a teológiához, vagy együtt a kettőhöz, sőt a magasabb szintű elmélethez, a metafilozófiához?[16] Azért (is) vagyunk bajban tehát, mert sem az újragondolt és egyesített embertanunk (antropológiánk), sem az ugyanilyen közösségtanunk nincs készen. Ami elérhető kiindulópont, az a súlyosan racionális, materiális ember- és közösségtan és ennek különböző változatai. Egyelőre a régi szemléletben jórészt csak régi paradigmák vannak, szerencsére azonban az új elméleti fizika vagy az új elméleti biológia már posztnormál tudomány, avagy inkább metafilozófia. Szellemileg ezért tartunk ott, hogy elsősorban csak a hagyományos fizikai, pszichológiai, kulturális antropológia, szintén a jórészt egyoldalú biológiai, szociológiai és kulturális közösségkonstrukció van. Így mindnyájan érezzük az alapjaiban új és komplex felfogások hiányát, ám egyelőre a nyilvános gondolkodásban még alig van szellemi változás.[17] Jelenleg továbbra is nincs valódi párbeszéd tudomány és teológia között sem, s ugyanígy nincs igazi dialógus a normál és posztnormál tudomány között sem. Miután nincs érvényes és elfogadott embertan és közösségtan, szükségképpen nem értjük (vagy csak a fizikai szinten véljük érteni) az embert és közösségeit, így a családkomplexumot is. Ez aztán messze nemcsak elméleti krízis. Miután nem, vagy csak részben értjük az összetett, sokrétegű valóságot, minden tervezett változtatás, intézkedés csak a fizikai-biológiai síkra (a társadalomnak is csak a fizikai- és intézményi felületére) vonatkozik.

30. Ennek ellenére nincs veszve semmi.[18] Mit értünk boldog családon? A boldog család nem más, mint a Belső Család minőségének realizációja. A Belsővé vált Család valóságosan és potenciálisan szeretettér, amelyben a családmag garantálja a családközösség minőségét. A Külső Család állapotából fokozatosan teremtett Belső Család jelenti a családlétezés

[16] Varga Csaba: A metafilozófia gyönyörűsége, Kairosz, 2008; Unified Theories, Edited by Csaba Varga, István Dienes, Richard L. Amoroso, The Noetic Press, Orinda USA, 2008, Metaelméletek és új paradigmák, szerkesztette Garaczi Imre, Varga Csaba, Veszprémi Humán Tudományokért Alapítvány, 2010; stb.

[17] A *Lélekenciklopédia* (Gondolat, 2016) megjelent kötetei, különösen a II. kötet (Filozófia, tudomány, paratudomány) azonban már több mindent megfogalmaznak az érlelődő új paradigmákból.

[18] Már elég biztatásként a magyar családtörténetre gondolni: „A férj hatalmát azonban nemigen érezték az asszonyok, mert azt a kölcsönös szeretet és szerelem elviselhetővé tette, kiegyenlítette. Harag, ízetlenség, féltés a ritkaságok közé tartozott. A XVI. és XVII. század levelezéséből láthatjuk, mily benső igaz vonzalommal és a legkisebb dolgokig kiterjedő figyelemmel voltak egymás iránt a házasfelek." Radvánszky Béla: *Magyar családélet és háztartás a XVI. és XVII. században*, Helikon, 1986, 152. Hasonlóan fontos könyv és gyönyörű tanítás: Molnár V. József: *Az emberélet szentsége*, Ős-kép Kiadó, 2015.

boldogságát. Ez a meghitt állapot mintegy egyszerre érzelmi-, lelki- és szeretetcsalád, amelyben a családszív szeretete mindenkit boldogsággal tölt el. Ez a legmélyebb és legelragadóbb családidentitás: az egymás iránti elkötelezettség a szabadság öröme. A család változatlanul több generációs lélekcsalád, aminek megtisztulása utáni belső harmóniája végleg láthatatlan közös erőteret hoz létre. A család alapja szintén változatlanul a házasság[19], de a valódi házasság mindig is csak szerelemben, szerelem által köttetik, ezért a szerelem-házasság maradandó szent szövetség.[20] A családlét belső-külső csúcsöröme, csúcsboldogsága a gyermekek születése és aztán pedig szeretetben való felnevelése. Ma már látható, hogy a család ismét szellemi haza, amely hagyományt tanító és folyamatosan új tudást teremtő. A Család valódi lénye a szeretetközösség, így belső lelki otthon és a hazatalálás földi mennyországa is. Ez az, ami a sokszoros széttépettség miatt felfoghatatlan és látszólag elérhetetlen. A létező család ennek ellenére most is szakrális vagy spirituális „intézmény" volt és lesz.

31. A család az élet megóvása és szüntelen újrateremtése. A család ezért a boldog élet kertje, az otthonos nyugalom háza, a feszültségek kezelésének terápia műhelye. A család óvja a házaspár szerelmét, közben a szerelmes szeretet tanítója, ami miatt a család szerelemcsalád is, amelyben a feleség és férj tudatosan osztja meg a családlélek építő, a családközösség teremtő szerepeket. A Belső Család sikeres lelki-tudati ápolása, folyamatos megtartása és állandó újrateremtése szükségképpen belső közösségükben történik, ami a család szüntelen öngyógyítását és lélekerősítését is lehetővé teszi. A család fenntartása persze csak érzelmi, lelki és tudati közösségként történhet (a család-elme, család-ego, család hamis én, stb. leépítésével és a család belső terének tudatos erősítésével, a családi Felső Én irányításával). A család a mindennapi élet fenntartását ötszörös közös önellátással végzi (az élelmiszer, energia, egészség, tudás és szeretet önellátással). A Belső Család „kívül értéktudatosan édenházat, léleklakást teremt, ami jobb esetben az önellátásra és pihenésre alkalmas kerttel, valamint az etikus gazdálkodáshoz szükséges melléképületekkel egészül ki. Mindebből az is következik, hogy a teremtés fokozatosan, több lépcsőben történik, ezért mondjuk, hogy minden családnak van egyszerre Belső és Külső útja, amelyeken minden családtag egyaránt jár.

32. Összefoglalás helyett igyekszünk megjelölni a család (mindenekelőtt a Belső Család) régi-új kiemelt küldetéseit. Először is a mai, uralkodó világrend belső lélekrombolását tompítja, ellensúlyozza és védi. Közös életük során a család tagjainak magas minőségű emberré válását segíti, erősíti. A fennálló világ értékrendi pusztítása ellen, de a romlástól függetlenül is a valódi értékrend (sőt az erkölcsi törvények) visszatanítója. A mai családok többségek azért zilálódik szét, mert sem a belső, sem a külső kríziseket nem képes megoldani. A szeretetcsalád viszont az elvadult belső feszültségek sikeres kezelője, s ezzel párhuzamosan az öngyógyítás visszatanítója.

33. A család alapvető funkciója, hogy a családtagokkal megismerteti és átélhetővé teszi a szerelem és szeretet minőségi életgyakorlatát. A szeretetcsalád tudatában van annak, hogy

[19] Hegel ezt mondja a házasságról: „A házasság, mint a *közvetlen erkölcsi viszony először is természetes* elevenség mozzanatát tartalmazza, mégpedig mint szubsztanciális viszonyt az elevenséget a maga totalitásában, nevezetesen, mint a *nem* (Gattung) valóságát és folyamatát. De az öntudatban másodszor a természetes nemeknek csak *belső,* vagyis *magánvaló* s éppen ezért egzisztenciájában csak külső *egysége szellemi*, öntudatos szeretetté változik át." Hegel, G.W.F: *A jogfilozófia alapvonalai,* Akadémiai Kiadó, 1971, 188.

[20] A sok lehetséges gyönyörű idézet közül egyet ajánlok: „A szerelemben nem valamit adunk: önmagunkat adjuk oda. Ha csak a testünket adjuk oda, az nem szerelem. Egész lényünket kell odaadnunk mindenestől, végérvényesen, visszavonhatatlanul." Boulad SJ, Henri: *A halálban úgyis megszületünk, Szeretet, szerelem, feltámadás, örök élet*, Bp. 2017, 87. (A cím az ego halálára utal.)

Istengyermekként neveli fel a gyermekeket, s család-, nemzet- és Istenszeretet ad át nekik. A munkavégzés szándékának gyakori hiánya miatt a család ma és holnap újra képessé tesz munkát végezni, felelősséget vállalni, egyúttal az öngondoskodás és az önellátás műhelyévé válik. A normál család is a gazdasági és/vagy szociális bajok esetén életmentő, életvédő szerepet tölt be. Mindebből következik, hogy a tágabb és a közeli külvilág életveszélyes hatásai ellen egyre inkább képes „védővár" lenni. Visszatanítja az ünnepeket, a családi összeborulásokat, a szent élet mindennapjait, az ősi kultúrát ugyanúgy, mint például az Isten-ember kapcsolatot. Az elkötelezett családteremtéssel élővé, fenntarthatóvá teszi a szakrális család minőségét.

34. A családteremtés néhány új iránya már megfigyelhető az új horizonton. A nemzetstratégiai cél természetesen azonos azzal, hogy a család sokrétű küldetésének minden szintű (családi, települési, nemzeti) teljesítése az adott lehetőségeken felül végbe menjen. Ez a célegyüttes a nemzet talán legnagyobb próbája. Logikus, hogy a próbatétel csak akkor sikeres, ha széles körben támogatjuk a szeretetcsaládok létrejöttét. Ám ez elsősorban közösségi feladat, amit a mindenkori állam szeretettel segíthet. A megszólított felelősök a családok és a most családot alapítani szándékozók. A családok belső elkötelezettségből, önmaguk életminőségének megteremtéséért minden központi akarat vagy ösztönzés nélkül is megteremthetik saját családjuk magasabb létminőségét. Ezt a folyamatot sok tudatos családszervezet ösztönözheti, többek között szép idea a Nemzeti Szeretetcsalád Szövetség megalakítása. Minden ötszáz lélek feletti településen jöjjön létre önkormányzati támogatással a közösségi Család Ház, karöltve például a tervezett Öngyógyítás Házakkal.

35. Sokat beszélünk a képzésről, csak az nem világos, hogy milyen tematikájú, milyen módszerű képzés éri el tömegesen a családok lelkét. Azt javasoljuk, minden nagyobb faluban és városban a tervezett lélek- és közösség-fejlesztő felnőttképzési egyetem helyi tagozata működjön, s először is szerelem és szeretet „képzések" induljanak. Kiemelt lecke, hogy falvakként egy, városokban több családgyógyító és családteremtést segítő önkéntes közösség gerjessze a Belső Családok születését. Van persze épeszű állami feladat is, például minimum a védőnők és a családfejlesztő szakemberek megkettőzése minden járásban. Aztán évtizedes (vagy évszázados) hiány a család- és társadalomfejlesztő „közösségi minisztérium" létrehozása. (Hosszan folytathatnánk a javaslatok kimondását.)

36. A Belső Emberré[21] és a Belső Családdá válás módszertana jól körvonalazódik. A családi-közösségi életút tervezés megjelenítésére is kidolgoztunk egy „hatpár evezős életcsónak" modellt. Az életcsónak szimbólum a tizenkét legfontosabb családteremtési módszercsoportot foglalja össze. A tizenkét módszercsoportból néhány kevésbé ismert vagy elterjedt életgyakorlat: reggeli esti közös imák és/vagy meditációk, a családélet tudatos figyelésének gyakorlása, a családelme, családego, családén lecsendesítése, a családesemények közösségi tükörként való használatának megtanulása, a családi pokoljárások megértése és kezelése, a családi lelki egyensúly megtartásának elsajátítása, a családi öngyógyítás alapos visszatanulása, a tudatos szeretet-életmód technikáinak gyakorlása, a családi szeretet-bölcsesség elérése, a közös szeretetbeszéd megtanulása, a család kommunikálása a spirituális entitásokkal, együttműködés a család önvalóval és felső énnel, a rendszeres családteremtés

[21] „[…] a belső ember az, aki kellene, hogy legyek, de aki még küszködik a bűnnel, az árnyékkal, az ó-emberi szokásokkal, indulatokkal. A Krisztussal való kapcsolat ereje által azonban naponként van lehetőség a megújulásra." Kálmánchey Márta: *A belső ember növekedése, az önismeret útján a hit és a pszichológia segítségével*, Kálvin Kiadó, 2016.

módszertárának használata és többek között a napi családi öröm és harmónia elérésének gyakorlása. Leghamarább hét-tíz éven belül a települések még egészséges családjainak, s válságos „családtörmelékeinek" többsége kölcsönösen taníthatja és fejlesztheti egymást. (Külön kihívás a jórészt elpusztult, vagy félig totálisan tönkre ment, vagy éppen életellenes tevékenységet folytató „családok", „családtöredékek" már-már reménytelennek látszó gyógyítása.)

37. A megfigyelő szemlélő évtizedek óta eltöprenghet azon, hogy a településeken vagy a városok kerületeiben tömegesen miért nem jöttek létre Család Házak. A családok hosszú évtizedek óta tartó szétzilálása senki előtt nem lehetett titok. Elég lett volna bármikor, akár most megkérdezni húsz-harminc védőnőt és családsegítőt, hogy rendszerezve hozza nyilvánosságra személyes tapasztalatait a családok belső állapotáról. Tartok tőle, hogy ezt a drámai látleletet aligha merné bármelyik családpárti média is publikálni. Ezért az elmúlt hónapokban kidolgoztuk egy közösségi intézménynek, a Család Háznak a koncepcióját s működési modelljét.[22] Ennek alapvetése úgy hangzik, hogy minden településen a legjobb családok (a szeretetcsalád minőséget megközelítő családok) önkéntes képviselői egy közösségi intézményben, a Család Házban a legváltozatosabb módszerekkel családtól családig kezdjék el a családok életének gyógyítását és a családteremtés elveinek és módszereinek gyakorlati visszatanítását. Természetesen a családsegítő önkéntesek felkészítése szisztematikusan elindulhat, ami érthetően az új emberkép és családkép közérthető feltárásával indul. A Család Házban egyaránt lesz a családi krízisek kezelése, a családélet új minőségeinek sokrétű tanítása, a szeretet alapú családfejlesztés minták bemutatása, a szerelem- és szeretet tanítások elkezdése, rendszeresen a családállítások szervezése, a női és férfi szerepek türelmes visszatanítása, vagy akár a családtudat megfigyelése és egyensúlyba hozása – a sort nagyon hosszan folytathatnánk.

38. Miért nincs a földbolygón gyökeres változás? Különösen azok után, hogy ez az önmaga ellen forduló civilizáció elkezdte a földbolygón a maga globális-lokális mélyrepülését. Egyszerűen felfoghatatlan, hogy akár a konzervatív, sőt akár a liberális szellemek miért nem ismerték fel, hogy a többszörös elidegenedés futótűz-szerűen terjed. Micsoda univerzális függöny lebeg a világtársadalom szemén, hogy a globális szereplők, a nemzetközi vállalatok, vagy akár az egyének elszabadult önzése, elvakult önérdeke, ökológiai ártása, vagy éppen lelki pusztítása folytathatatlan! Felfoghatatlan a világrend illúzióinak folyamatos luftballonná dagasztása, miközben az illúziók fenntartása globális megacirkusz keretében látványcivilizációt teremt. Nincs más, mint a nyugalom helyreállítása, visszatérés a szeretethez, a közharsogások lecsendesítése és visszatérés az élet megbecsüléséhez. Ennek egyik feladata, a széttépett családok „összeragasztása", elsősorban a családok akaratából. Nyilván ezt szolgálja az is, hogy újra minden családnak lehessen normális életlehetősége.

39. Egyszerű a végső üzenet: aki boldogságra vágyik, az csak családban lehet boldog. Ha valaki szeretetember szeretne lenni, igazán a családban juthat el a szeretet égi minőségéig. A családot lehet szidalmazni, akár nevetve megkérdőjelezni vagy szorongva hárítani, csakhogy a törvény az törvény, a zavart elutasítás, a családnak való hátat fordítás egyúttal a Belső Embernek és a Szerelempár boldogságának az elvetése. Nincs boldogság boldog család nélkül. Hamarább dől össze ez a világrend, minthogy a szerelmet végleg sárba tiporja, vagy a családot kiselejtezze. Aludjunk nyugodtan!

[22] Lásd a Kristályvölgy Faluközösség szeretetfalva programját: http://www.kristaly.nhely.hu; www.http://strategiakutato.hu/kristalyvolgy-falukozosseg-szeretetfalva-program

40. A jövő a szeretetcsaládé.

II. A szeretetcsalád rajza

1. A szeretet ok és feltétel nélküli szeretetadás. A szeretet éppen ezért összeköt és körbe ölel.

2. A szeretet az embert belül összeköti Igazi Énjével, a Belső Emberrel és így kiárad belőle.

3. A szeretetcsalád ezért azzal kezdődik, hogy tagjaiból árad a szeretet, s az áradás meg-megszakadása csupán szeretetcsend. Ezért a szeretetcsalád szükségképpen szeretettér, ahol a szeretetotthonban szüntelen a szeretettanulás és szeretetgyakorlás, amely kiterjed a családon túlra is.

4. Ha a szeretet árad a családban, s körbe öleli a család tagjait, attól erősödik belső szeretetállapotuk, s ez a folyamat teremti magát a szeretetcsaládot. A szeretetcsalád magja vagy talpazata a családlélek és a családtudat, ami egységben van Istennel.

5. A szeretetcsalád szíve a házaspár, a nő és a férfi szerelme, így a szeretetcsalád nem lehet más, mint szerelemcsalád. A szerelemházasság egyúttal egyesülés a magasabb, spirituális lényünkkel, ami ugyanakkor házasság a család tagjainak közös Igazi Énjével, avagy Önvalójával és Felsőbb Énjével. Ez a Belső Család.

6. Az egyén spirituális lénye természetesen azonos a személyes Istennel, ami független a személy vallásától, spirituális felfogásától, s nem befolyásolja az ateizmus sem. A családnak is van viszont spirituális belső dimenziója, amit ugyanúgy tekintsünk meghatározó lényegként, mint az egyes ember esetében.

7. Ha a szerelmes nőben és férfiban, valamint egyesült lényükben a szerelmes egyetemesség él, szükségképpen egyre mélyebben tapasztalják meg a szeretkezés magasabb dimenzióit, a gyönyör isteni teljességét. A szeretkezés nem csupán testi összeolvadás, hanem határtalan lélekextázis. Ami létextázis is.

8. A szerelemcsaládban a szerelem testet öltése a gyerekek megszületése és felnevelése. A gyerekek iránti szeretet a legmagasabb minőségű összeköttetettség és szüntelen körbe öleltség. A gyerekek alkotják a szerelemcsalád jelképes kupoláját, s minden kupola, a gyerekek magasba emelését szolgálja.

9. A szeretetcsalád belső modellje a családtalapzattól megkülönbözteti a család belső és külső „szövetét”. A családmodell ábrája tisztán mutatja, hogy a családtalapzat és a család belső szövete együtt alkotja a Belső Családot, amely aztán „kivetül a szeretetcsalád külső övezetébe és a külső szeretettérbe. A Belső és a Külső Család között sokrétű, összetett interaktív viszony van.

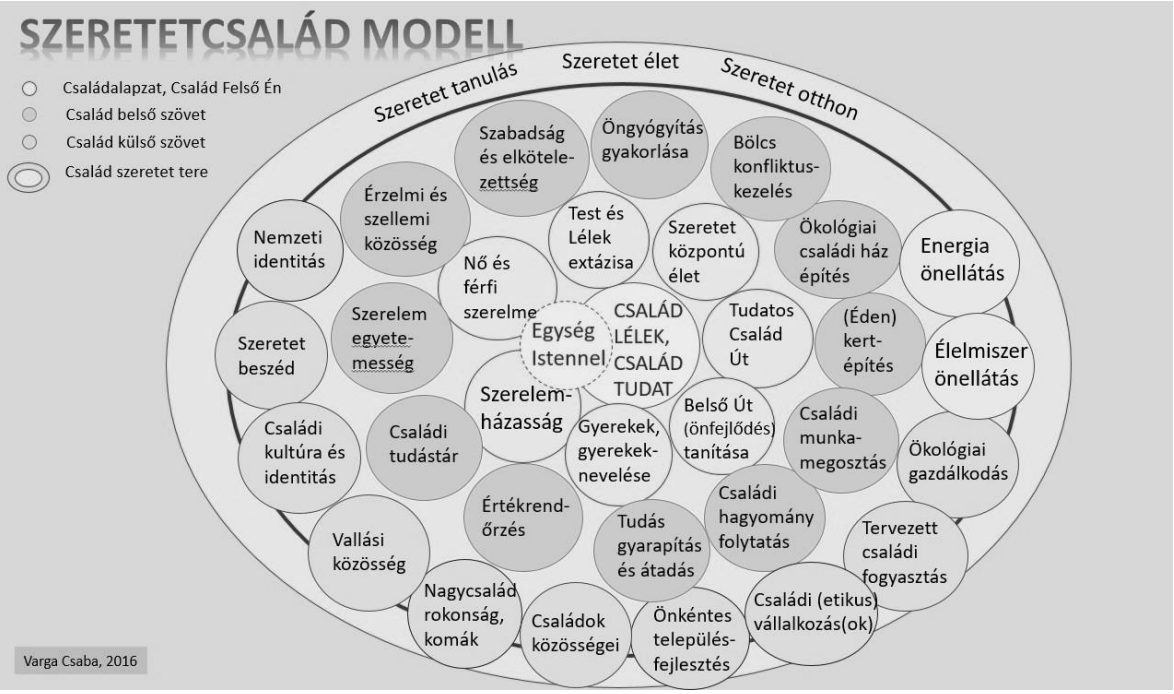
10. A belső szövet két domináns eleme a nő és férfi szerelme, s a szerelemházasság. A szerelemházasság nyilvánvalóan feltárja, láthatóvá teszi a szerelmesek valódi személyiségét, belső elkötelezettségét, s összehangolt égi-földi életprogramját. Ez a felismerés támogatja az egymásra figyelő tudatosulásukat. Mindez elvezet az örömközpontú életig.

11. A szeretetcsalád nemcsak az édesanya és az édesapa, valamint az édesgyerekek közössége, hanem változatlanul a tágabb nagycsalád, s a rokoncsaládok családja is. Ez akkor is igaz, ha az elmúlt száz év gazdasági-társadalmi változásforgatagai szaggatták, sőt szétszakították a családszöveteket. Az elemi egymásra figyeléseket és a kölcsönös egymás

iránti elkötelezettségeket is.

12. Az egyén akkor képes szeretetre, ha belső munkája révén egyre jobban megszabadul a szenvedésállapotokból és a fájdalomérzetekből. Ez mindenekelőtt akkor történik meg, ha a Belső Úton folyamatosan halad előre, majd a Tű Fokán való „átkelés" után az egyén mindenekelőtt Szeretet Ember lesz. A belül szeretet-központú ember szükségképpen átalakítja, újrateremti külső életrendszerét. Ez pedig egyúttal a személyes Külső Úton való átlényegülés csoda-tapasztalata.

13. A szeretetcsalád a Belső Út tanítója, vagy tágabban „láthatatlan" iskolája. A Belső Úton minden ember haladhat, gazdag módszertana ma ismét megtanulható. Nem függ iskolai végzettségtől, munkamegosztási helytől és társadalmi státusztól sem. Az egyes ember a Belső Úton való haladás nélkül semmilyen közösségben nem talál otthonra. A Belső Családban sem. Fontos felismerni még, hogy a családtagok Belső Útja segít felismerni és tervezhetővé tenni a Tudatos Család Utat.

3. ábra A szeretetcsalád modell

14. Az egyénben a fokozatos belső újjászületés és felszabadulás belső nyugalmat teremt, ami később kibillenthetetlenné teszi. A szeretetcsalád így az önismeret megszerzésének, s a belső változás tanulásának ideális helye és ösztönző forrása. Ez teszi lehetővé a szeretet központú családi életet.

15. A család külső szövetében az egyik fontos feladat az öngyógyítás megtanulása és gyakorlása. A magas szeretetminőségben a család tagjai könnyebben gyógyulnak ki az elme és az ego okozta látszólag legyőzhetetlen, lelki-fizikai betegségekből. A család tagjai közül valaki előbb-utóbb gyógyítóvá válik, aki aztán tudását folyamatosan fejlesztheti. A szeretetcsalád így az öngyógyítás tanulása és gyakorlata.

16. A szeretetlenség tudata (is) betegség. A szeretet nem bántható meg, nem sérülhet meg

végletesen, s nem válhat önmaga ellentétévé. Az elvadult szeretetlen állapotok mélyén is jelen van a megszüntethetetlen transzcendens szeretet. A tökéletes szeretetlenség érzete vagy tapasztalása pusztán az elme illúziója, ami szintén orvosolható.

17. A szeretetcsalád erős védőernyő is. A szeretet-, avagy szerelemcsaládot semmilyen külső vagy belső félelem nem teheti tönkre. A család szeretettartalma miatt a normális napi feszültségek mosolyterápiával fokozatosan kezelhetővé válnak. Ezt nevezhetjük bölcs konfliktuskezelésnek.

18. Az egyéni lélek a szeretetcsaládban is olykor a mélybe zuhanhat, hiszen korábbi szeretetsebeinek nagy száma traumagyűjtemény és ezért belső fájdalomsugárzása indokolt és megérthető. A szeretetcsaládban azonban minden belső krízis az odaadó szeretettel, elfogadással, segítő-simogatással gyógyítható. Minden fájdalomkitörés a gyógyulás kezdete.

19. A szeretetcsalád, mint érzelmi és szellemi közösség, hétköznapi életgyakorlatában mindenki folyamatosan jelzi s kifejezi aktuális belső állapotát, ami szorongás, ellenérzés vagy elutasítás nélkül megnyilvánulhat, sőt együttérző fogadtatásra és szeretetgyógyításra számíthat. A körbe öleltségnek ez nagyon fontos jellemzője és eredménye.

20. A szeretetcsalád szükségképpen a szeretetbeszéd és a szeretet-kommunikáció családja, amely a feszültségeket egyre gyakrabban feloldja, kisimítja, kiegyenlíti. Ezért a problémák vagy a félreértések kimondhatók és empátiával összekapcsolva megoldhatók. Már azért is, mert a szeretetcsaládban a tagok eljutnak a Belső Hangjukkal való folyamatos „párbeszédre”. Így érkeznek el a Belső Ember felfedezéséig is.

21. A szeretetcsalád egyúttal a tudás, a bölcsesség közössége. A szeretetcsalád a belső (lelki-szellemi és transzcendens) és a külső (tudományos és tudományon túli) tudások megbecsülése és folyamatos gyarapítása, mert az egyéni, sok életen át fennmaradt tudatlanságok a türelmes szellemi építkezéssel átfordíthatók életbölcsességgé, létezéstudássá. Ez egyben a valódi kultúra.

22. A belső szeretetcsalád maga is tudásbölcső, ami a személyes és közös életük igazság gyűjteménye. Ennek révén a családtagok tudatállapotának emelése és megtartása is könnyebb. Ezt szolgálja a tudatos értékrend őrzés.

23. A szeretetcsalád is szükségképpen közös, ötvözött családtudat, amely az előző nemzedékek családtudatát is megőrzi, s ez a tudattér észrevétlenül mentális szabályzómezőként funkcionál. A szeretetcsalád azonban egyre inkább megismeri, sőt kiismeri az örökölt családmintákat, a felesleges lelki kötöttségeket, s a szeretetgyógyítással a közös karmákat is oldja.

24. A szeretetcsalád Közösségi Út is, ami a család külső szeretetterében történik. Ha az egyes embernek szükségképpen alapvető feladata végig menni a Belső Út stációin, a szeretetcsalád életét ugyanígy felülírja az a közös élettevékenység, hogy a családi Közösségi Út fejlődési stációin szintén végig haladjon. Ehhez tudnunk kell, hogy a családnak, mint közösségnek szintén van közös elméje, jól megfigyelhető a családi egoja. Azért is léptünk új világkorszakba, mert az egyéni-családi belső és külső utak ismét megismerhetők, s az ezeken való tudatos előre haladás akadályai elháríthatók.

25. A szeretetcsalád és minden szeretetközösség is önálló létező. Ha a földbolygót már Gaiaként fogjuk fel, akkor minden egyes családra is Gaiaként tekinthetünk. Minden egyes

szeretetcsalád önálló, saját arcú, lélekkel rendelkező lényként, entitásként létezik, mintha jelképesen egy kedvünk és lelkünk szerint épített szeretetház lenne. Most már tehát felismerhettük, hogy a család „lénynek" szintén van Család Önvalója és Felsőbb Énje, amelynek magját a Családlélek és a Családtudat adja.

26. Elhihető-e, hogy a család belső lényege, a Belső Család az igazi család? Elhihető-e, hogy a szeretetcsalád Örömpalota? Ha a Belső Család, azaz a szeretetcsalád minden jellemzőjét, tulajdonságát, lételvét és létezésgyakorlatát egyben látjuk, akkor az egyedi szeretetcsalád saját önfejlődése révén kézzelfogható Égi-Földi Szeretetpalotává válik. Ezt segíti a család szív! Magas rangú nyelvi kódokkal ez úgy fejezhető ki, hogy a Boldogságpalotában Istennőként és Istenférfiként boldog életet élnek a földi szeretet-királylányok és -királyfiak.

27. A szeretetcsalád így nem csak alvóhely, nem csak fogyasztói csoport, nem pusztán erős védvár, hanem lényegét tekintve valódi szeretetotthon. Egyrészt az egyetlen Otthonhaza családi megtestesítője, másrészt a családtagok belső Szívotthonának kivetülése. Ezért nemcsak lakás vagy családi ház, nemcsak jurta, vagy lakókocsi. A szeretetcsalád alapvetően a szeretetet élő családtagok közös szeretettere, s ennek eredményeként a mindennapi életük boldogság-létezésminőség.

28. Még nem tartunk ott, ám lassan felismerhető lesz, hogy a szeretetcsaládnak a Család Önvaló és Felső Én által vezetve van Belső (közös lelki-szellemi-érzelmi) Útja. Most széles körben világossá válhat, hogy a boldogtalan (szenvedésekkel teli, félelmekkel zsúfolt, kiszolgáltatott, stb.) szeretetnélküli, s szeretethiányos (akár brutálisan felforgató, megalázó, kétségbeejtő, önzésre alapozott) családokból hogyan válhat szeretetcsalád. A családjukat vesztett emberek is megteremthetik új – most már szeretet alapú – családjukat. Ebben segít nekik az új emberkép és az új családtan is.

29. A szeretetcsalád hagyományosan ökológiai csoda is. A családi szeretetotthon élethelyként való felépítése az ökológiai és a spirituális elvek szerinti ház- vagy lakásépítés, amely optimális esetben ismét családi (akár nagycsaládi) közös teremtés. A házépítés-lakásépítés és saját édenkertjük létrehozása az együttes önkifejezésük magasiskolája, s ugyanakkor belső világuk külső ellátását és védelmét is szolgáló szeretettér fizikai valóra válása.

30. Ha ma mindent energiaként értelmezünk, kimondhatjuk, hogy a családtagok folyamatosan közös energiatereket hoznak létre. A családház ezért ugyanúgy energiasűrítmény, energialény, ami szintén ugyanúgy lelki-szellemi létező, mint egy-egy gondozott kert.

31. A szeretetcsalád kertje tehát reménybeli édenkert, amely a családi élet alapvető fizikai és lelki életfeltételeit is megteremti. A szeretetcsalád természetes módon – függően a lehetőségektől – önellátó, önkiszolgáló és önfenntartó rendszer. Az önellátás egyszerre élelmiszer, energia, szellemi és egészségi önellátás és öngondoskodás. Mindez társul az ökológiai családgazdasággal, a hangsúlyozottan etikus családi vállalkozásokkal.

32. A szeretetcsalád együtt él a természettel. A növények, a fák, az ágyások, a kövek, a szerszámok, a pincék vagy a kerti gyalogutak, sőt az eső vagy a hó mind-mind lélektestvérek. A természetben semmi nem halott, így minden él, minden bizalmat és együttérzést, avagy szintén feltétel nélküli szeretetet vár és kaphat.

33. A szeretetcsalád tagjait így nem elsősorban az életkor, a foglalkozás, a ruházat, a munkahely vagy a fogyasztás jellemzi és minősíti, hanem családjának és hétköznapi

létmódjának szeretetállapota és szeretettel való működtetése. Ez teremti meg a család kultúráját és identitását. Akármennyire is meglepő és nehezen elhihető: a szeretetcsalád minősége így láthatatlan módon megoldja, javítja, gazdagítja, vagy egyszerre megmenti és megváltja a családtagok külső életét. Ettől lesz jobb és teljesebb a munkája, jövedelme, vagy akár a becsülete.

34. A szomszédos szeretetcsaládok, az együtt élő, vagy egymással viszonyban lévő családok, így az utcaközösségek, a bérházak lakóközösségei, sőt egy-egy település, vagy akár városrész családjai rejtett, láthatatlan családhálók. A szeretet tehát tágabb körben is egyre inkább ismét összeköt és körbe ölel. A szeretetcsalád ebben az értelemben is, szimbolikusan nagycsalád, noha a jelenlegi világállapot a közösségi hálók tartóoszlopait is feldöntötte. Az egymásra utalt, egymáshoz kötődni kész családok alkotják majd a lokális családközösségeket.

35. A szeretetcsalád a nemzet talpazata is. A magyar nemzet akkor és annyiban élő szeretetnemzet, ha többségében szeretetcsaládokra épül, s ezek adják a szellemi és közösségi minőségét. Ez a nemzetminőség ráadásul békésen tolerálja, s nem támadja az érdekalapú, a személyes individuum „szabadságára" koncentráló, különböző együtt létezési formákat. A szeretet nem válaszol szeretetlenséggel a család elutasítására sem. A szeretetcsaládok közös, kollektív tudata pedig egyrészt megjeleníti, másrészt viszont erősíti a magyarság téridő feletti kollektív tudatminőségét.

36. A szeretetcsalád tehát, ami elsősorban a Belső Család s az ehhez kötődő azonosság-tudat, mindig szerelemben születik. Ennek következményeként belül és kívül egyaránt szeretetalapú, szeretetet adó családi létezés lesz, amelyből önkéntes, szabad, korlátoktól mentes, értékképviselő és érték-megtartó szerves szeretetközösség születik. Védett mindennemű kiszolgáltatottságtól és ugyanakkor tudatosan nem törekszik mások alávetésére sem.

37. A szeretetcsalád nem a múltra hangolt közösség, noha a teremtő-megtartó múltat becsüli, hanem – ismét jelképesen kifejezve – a kertek alatt érkező aranykorra, új életre készül. Ez az irányultság a valódi újjászületés esélyét adja, már azért is, mert a szeretetet kereső családoknak is önkéntes támogatója.

38. A szeretet nemcsak összeköt és körbe ölel, hanem egyúttal szeretetfény, avagy fénylő szeretet. A szeretetcsalád így világít, oszlatja a sötétséget, láthatóvá és kezelhetővé teszi a gyengeségeket, sőt szereti, elfogadja a kudarcokat, amelyek csak az elme szerint kudarcok. Folyamatosan a szenvedések fölé emel, amíg aztán megnyugszik belső mindenségének békéjében.

39. Az élet szépségének és szépsége megújításának teremtője.

40. A szeretetfény-dinamóként működő szeretetcsalád a lokalitás, a nemzet és az emberiség szüntelen fényforrása is.

Irodalomjegyzék

Bagdy Emőke – Mirnics Zsuzsanna – Vargha András: *Egyén – pár – család,* Animula, 2008.

dr. Benda József – Víghné Kulcsár Krisztina (szerk.): *Családi életre nevelés,* 2017.

Bernád Ilona: Isteni folyamat, Gyermekáldás, bábaság a magyar néphagyományban. (Marosvásárhely, 2012.)

Bíró Lajos: Szerelem: Isten, Magánkiadás, 2010

A boldogabb családokért!, Magyar Katolikus Püspöki Kara, 1999.

Boulad SJ, Henri: *A halálban úgyis megszületünk, Szeretet, szerelem, feltámadás, örök élet*, Budapest, 2017.

Böjte Csaba: A szeretet bölcsője, Helikon Kiadó, 2012,

Cseh-Szombathy László: *Családszociológiai problémák és módszerek*, Budapest, Gondolat, 1979.

Farkas Péter: *A szeretet és az élet bölcsője*, Budapest, L'Harmattan, 2013.

Fichte, Johann Gottlieb: *A boldog élet útmutatója, avagy a vallás tana*, Szent István Társulat, 2010.

Hamp Gábor – Kelemen Gábor (szerk.): *A család*, Balassi Kiadó–Magyar Pax Romana, 2000

Hegel, G. W. F.: *A jogfilozófia alapvonalai*, Budapest, Akadémiai Kiadó, 1971.

Kálmánchey Márta*: A belső ember növekedése, az önismeret útján a hit és a pszichológia segítségével*, Kálvin Kiadó, 2016.

Karácsony Sándor: *A Hegyi beszéd*, A Református Zsinati Iroda Sajtóosztálya, 1991.

Laczkó Sándor (szerk.): *A szerelem, Lábjegyzetek Platónhoz* 11., Pro Philosophia Szegediensi Alapítvány, 2013.

Manu törvényei (Buchler Pál ford.), Erdélyi Múzeum-Egyesület, 1915.

Molnár V. József: Az emberélet szentsége, Ős-kép Kiadó, 2015.

Sík Sándor – Juhász Vilmos (szerk.): *A szeretet breviáriuma*, Christianus Orpheusz, 1991.

Varga Csaba: *Istenemberré válás*, Budapest, Stratégiakutató Intézet, 2016.

Varga Csaba: *Megváltó Szerelem*, Veszprém, VHTA, 2018.

Varga Csaba: *Új Aranykor kapujában*, SKI, 2018.